

Буряченко А. Є.,

канд. екон. наук,
доцент, кафедри фінансів,
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет імені Вадима Гетьмана»

КІЛЬКІСНИЙ ОПИС СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Залучення інвестицій в економіку регіону є однією з основних умов їх прискорення розвитку. Забезпечити її можна шляхом підвищення інвестиційної привабливості регіону — таких умов інвестування, що безпосередньо впливають на вибір інвестором об'єкта інвестування. Фінансово-інвестиційний потенціал — це сукупність фінансово-інвестиційних ресурсів, що утворюються за рахунок усіх джерел в її межах і характеризують фінансові та інвестиційні можливості території та здатність ресурсів, коштів і можливостей вирішити яке-небудь завдання.

Виступаючи головним інструментом реалізації регіональної соціально-економічної політики, фінанси регіону мають сприяти розвитку виробництва, росту зайнятості населення, залученню інвестицій в економіку. Проблема фінансового забезпечення регіонів пов'язана з їх різним ресурсним потенціалом, що зумовлено переважно нерівномірністю територіального розміщення природних ресурсів, відмінностями в територіальному поділі праці та соціальному складі населення, різним рівнем розвитку продуктивних сил і ступенем використання економічного потенціалу, а також із недостатньою ефективністю державних важелів впливу на економічні процеси. Водночас, Конституція України гарантує кожному громадянину єдиний соціальний стандарт, тобто мінімум бюджетних коштів для надання благ і послуг незалежно від території його проживання. Однією із складових державного регулювання економіки регіону, яка по суті забезпечує дієвість та ефективність використання усіх інших важелів регулятивного впливу, є бюджетно-фінансове регулювання, яке здійснюється за допомогою бюджетного та фінансового механізмів управління та передбачає стимулювання надходження фінансових ресурсів, приватних інвестицій у сектори регіональної економіки, здатні наповнити бюджет регіону та прискорити його розвиток.

На сьогодні в Україні місцеві бюджети демонструють низький рівень наповнення доходної частини, що зумовлено: недосконалістю фінансового та податкового законодавства; проблематикою формування місцевого податкового поля; порушенням термінів сплати податків; тінізацією економіки; погіршенням розрахунково-платіжної дисципліни та наявністю заборгованості підприємств перед бюджетом; браком досвіду управління бюджетними ресурсами в ринкових умовах. Слід також вказати на відсутність спрямованості сучасного механізму бюджетного регулювання на стимулювання дій регіонів у напрямку фінансової самодостатності. Відсутні також мотивації, які б стимулювали реальну зацікавленість регіональної еліти в активізації підприємницької та інвестиційної діяльності, що, в свою чергу, не сприяє розширенню податкової бази.

Удосконалення потребують принципи здійснення місцевого бюджетного процесу, насамперед через упровадження моделі бюджетного федералізму, суть якого полягає в поєднанні автономності бюджетів різних рівнів із міжбюджетними відносинами, а також в узгодженні фіскальних, економічних і соціальних інтересів центру з інтересами адміністративно-територіальних одиниць.

Таким чином, головними пріоритетами формування потужної фінансової бази регіону в сучасних умовах є: розподіл повноважень між центральними органами влади й органами місцевого самоврядування; формування в складі державного бюджету централізованого фонду для вирівнювання регіонального бюджетного ландшафту; розмежування доходів між бюджетами різних рівнів; пошук додаткових джерел формування доходів місцевих бюджетів через розширення доходної бази місцевих бюджетів; удосконалення розрахунку нормативів соціальних видатків із урахуванням специфіки регіону; удосконалення перерозподільчих процесів у бюджетній системі; активізація розвитку підприємництва; залучення вітчизняних і зарубіжних інвестицій. Реалізація зазначених заходів посилить фінансову самостійність місцевих бюджетів, сприятиме зростанню рівня розвитку регіональних економічних систем, дозволить на рівні загальнодержавних стандартів задовольняти потреби громадян, зменшуючи асиметрію в рівнях життя населення різних територій.